

گزارش

لزوم تمرکز سیاستگذاری اشتغال در بخش خدمات

براساس بررسی‌های مرکز توسعه آینده‌نگری سازمان برنامه و بودجه، در حالی که بیشتر جمعیت ایران را جمعیت جوان تشکیل می‌دهد، اما در مقایسه با دیگر کشورها مانند اتحادیه عرب و کشورهای خاورمیانه نرخ مشارکت کمتری دارد و حتی در بخش اشتغال که از سال ۱۳۸۶ به این سو و تقریباً تا سال ۱۳۹۴ اشتغال در کشور افزایش آنگنانی نداشته و این در حالی است که در آن سال ها جمعیت جوان افزایش یافته و از سال ۱۳۸۴ به این سو سهم جمعیت جوان ۳۰ سال به بالا از اشتغال کاهش یافته است.

موضوع دیگر، سهم بخش‌های اقتصادی از اشتغال است که از سال ۱۳۸۴ تاکنون تقریباً به جز بخش کشاورزی که کاهش یافته است، بخش‌های صنعت و خدمات افزایش اندکی داشته‌اند. در مقایسه با مناطق و کشورهای جهان که در کشورهای شرق و جنوب شرق آسیا سهم بخش کشاورزی و در کشورهای پیشرفته سهم بخش خدمات بسیار بیشتر از کشور ماست. بنابراین می‌توان گفت افزایش سهم بخش خدمات با توجه به اینکه توان بالقوه نیز در این بخش برای اشتغالزایی وجود دارد و از بقیه بخش‌ها نیز بیشتر به افزایش اشتغال و کاهش بیکاری کمک می‌کند، می‌تواند مفید واقع شود و سیاستگذاری‌ها بهتر است در جهت افزایش سهم این بخش انجام گیرد. در کشورهای پیشرفته OECD نیز این سیاست‌ها در پیش گرفته شده و اکنون سهم بخش خدمات در این کشورها از بقیه بخش‌ها بیشتر است. البته باید توجه داشت مراحل توسعه یافتگی کشورهای پیشرفته با کشورهای در حال توسعه مانند کشور ایران در یک سطح نیست، بر این اساس بزرگ بودن بخش خدمات آنها با بزرگی بخش خدمات ما تفاوت دارد. در کشور ما نیز باید روی بخش خدمات کار شود و سیاست‌هایی در پیش گرفته شود تا بتوانیم همچون کشورهای پیشرفته، سهم بخش خدمات را در جهت مثبت و توسعه یافتگی گسترش دهیم، البته به شرطی که بخش خدمات نقش و حلقه منقوده دو بخش صنعت و کشاورزی را بازی کند نه اینکه همانند شرایط فعلی عمدتاً بر بخش سوداگر و غیرمولد متمرکز شود.

در سال‌های اخیر با وجود اینکه اشتغال افزایش یافته، اما به دلیل اینکه جمعیت جوان جویای کار افزایش یافته است، در نتیجه جمعیت بیکار و نرخ بیکاری نیز در سال‌های اخیر یعنی از سال ۱۳۹۲ تاکنون روندی صعودی داشته و به بالای ۱۲ درصد رسیده است. همچنین نرخ بیکاری جوانان در کشور ما که بیشترین جمعیت را نیز دارند بسیار بالاست به گونه‌ای که ۲۰ تا ۲۴ سال بالای ۴۰ درصد است. در بخش بررسی سیاست‌های اتخاذ شده در برنامه‌های توسعه جهت ایجاد اشتغال، عملکرد ایجاد اشتغال در برنامه‌های اول تا چهارم توسعه نسبتاً خوب بوده و به اهداف آنها نزدیک بوده است، اما در برنامه‌های توسعه پنجم و ششم عملکرد ایجاد اشتغال بسیار بد بوده و حتی ۵۰ درصد اهداف اولیه تحقق نیافته است. همچنین نرخ بیکاری تحققیافته در برنامه‌های پنجم و ششم با نرخ هدفگذاری شده فاصله زیادی دارد. در همین راستا در برنامه‌های پنجم و ششم متوسط رشد سالانه اشتغال، متوسط رشد اقتصادی و بهره‌وری نیروی کار نیز عملکرد بسیار ناامیدکننده‌ای داشته‌اند که می‌توان بخش اندکی از آن را به تحریم‌ها نسبت داد اما بخش بزرگی قطعاً وابسته به برنامه‌ریزی و سیاستگذاری اشتغال در ایران است.

بررسی رابطه بین بخش‌های مختلف بودجه دولت و اشتغال فعالیت‌های اقتصادی و تولید، نشان می‌دهد کسش اشتغال بودجه دولت در بخش خدمات از بقیه بخش‌ها بیشتر بوده و بخش خدمات نسبت به سایر بخش‌ها در کوتاه مدت از اولویت بیشتری برای ایجاد اشتغال و رفع معضل بیکاری از طریق بودجه و به خصوص بودجه جاری برخوردار است؛ یعنی بخش خدمات برخلاف بسیاری از نظر های مطرح شده در اقتصاد ایران، در صورت توجه بیشتری می‌تواند به عنوان یکی از بخش‌های محوری اقتصاد مدنظر قرار گیرد و سطح اشتغال و رفاه اجتماعی را افزایش دهد. این وضعیت در کشورهای پیشرفته OECD نیز سهم اشتغال بخش خدمات در آن کشورها از بقیه بخش‌ها بسیار بیشتر بوده و سرمایه‌گذاری بیشتری برای افزایش اشتغال در بخش خدمات در آن کشورها انجام شده است.

بررسی هاتشان می‌دهد افزایش مخارج سرمایه‌گذاری دولت تأثیر مثبتی بر اشتغال در بخش خدمات دارد. بر این اساس تنها سناریو بخشی که افزایش مخارج سرمایه‌گذاری دولت در آن هم منجر به افزایش GDP و هم اشتغال در تقریباً تمامی بخش‌ها به جز بخش کشاورزی شده، بخش خدمات است؛ یعنی افزایش مخارج دولت در بخش خدمات هم تأثیر مثبتی بر GDP دارد و هم اشتغال نیروی کار در تمامی بخش‌ها افزایش می‌یابد و در نتیجه اشتغال کل افزایش می‌یابد. افزایش مخارج دولت در بخش خدمات GDP را بیش از دیگر بخش‌ها و سناریوهای افزایش می‌داد. در نهایت با مقایسه دیگر سناریوها به این نتیجه می‌رسیم که اگر هدف از اعمال یک سیاست مالی (افزایش مخارج دولت) برای افزایش اشتغال در تمامی بخش‌های اقتصادی و همچنین افزایش GDP است، افزایش مخارج دولت در بخش خدمات توصیه می‌شود.

آگهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود در نظر دارد نسبت به فروش اقدام اسطاسی، مستعمل و مازاد بر نیاز موجود در انبار خود (طبق مشخصات و مدارک مندرج در اسناد مزایده) اقدام نماید. لذا تقاضای واحد شرایط می‌تواند پس از واريز مبلغ ۳۰۰۰۰۰۰ ریال به شماره حساب ملی شماره ۰۱۰۳۲۶۸۸۲۵۰۰ به نام بیمارستان خاتم‌الانبیا(ص) (دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود) (غیرقابل استرداد) جهت دریافت اسناد مزایده به مدت ده (۱۰) روز کاری پس از چاپ آگهی به حوزه معاونت توسعه مدیریت و منابع (تدارکات) مراجعه و یا با شماره‌های زیر تماس حاصل نمایند. شماره تماس: ۰۳۳۰۳۳۹۴۳۷ و ۰۳۳۰۳۳۹۴۳۱ و ۰۳۳۰۳۳۹۴۳۱۰ هزینه نشر آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد. دانشگاه در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.

ارائه ضمانت‌نامه بانکی معتبر به مبلغ ۳۰۰۰۰۰۰۰ ریال در وجه دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود که چنانچه فرد برنده در مزایده انصراف دهد یا در انجام تعهدات و انعقاد قرارداد استکفاز ورد مبلغ ضمانت‌نامه بانکی شرکت در مزایده به نفع دانشگاه وصول خواهد شد. اداره روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

رصد تحولات معاملات مسکن در بهمن نشان می‌دهد ۴۳ درصد معامله‌ها تنها در ۵ منطقه تهران بوده است

ویروس دلال‌ها به جان مسکن

جنوبی شهر تهران شامل مناطق ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ از کل معاملات شهر تهران در بهمن، هزار و ۸۲ فقره یا معادل ۸ درصد کل معاملات مسکن شهر تهران است؛ اما ممکن است این موضوع مطرح شود که جمعیت پنج منطقه شمالی‌تر شهر تهران نسبت به پنج منطقه جنوبی‌تر بیشتر است، پس تعداد معاملات مسکن نیز به تبع تعدد جمعیت، موضوعی معقول و منطقی است. اما در این زمینه بررسی‌های آماری نشان می‌دهد پنج منطقه شمالی‌تر شهر تهران (مناطق ۱، ۲، ۳، ۴، ۵) در حالی ۳۸ درصد (حدود ۳/۵ میلیون نفر در سال جاری) از جمعیت شهر تهران را در خود جای داده‌اند که سهم این مناطق از معاملات مسکن ۴۳ درصد است. در مناطق جنوبی شهر تهران نیز (مناطق ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰) در حالی ۱۸ درصد (حدود ۱/۶ میلیون نفر در سال جاری) از جمعیت شهر تهران را در خود جای داده که سهم آنها از معاملات مسکن در بهمن ۸ درصد است. بر این اساس، علاوه بر اینکه این آمارها حکایت از گردش مالی مسکن به نفع مناطق شمالی‌تر شهر تهران است، همچنین می‌تواند الگوی تقاضاهای سرمایه‌ای و سوداگر در شهر تهران را نیز ترسیم کند. بر این اساس، بررسی توزیع جغرافیایی تحولات معاملات مسکن از این منظر دارای اهمیت است که اولاً به جهت بالا بودن قیمت مسکن در این مناطق به کل سطح شهر تهران، سطح قیمت‌های این پنج منطقه بر متوسط قیمت شهر تهران اثرگذار است و ثانیاً همین شاخص بالا بودن قیمت در این پنج منطقه، موضوع تعیین‌کننده برای ورود تقاضاهای سرمایه‌ای به بخش مسکن است که تا به امروز به جهت اینکه کمترین کنترلی از سوی دولت از جمله به کارگیری ابزارهای مالیاتی در این بخش صورت نگرفته، نسبت به بخش‌های مولد جذابیت بیشتری برای جذب سرمایه‌های سرگردان دارد.

۴۳ درصد معاملات مسکن تهران در ۵ منطقه یکی از ویژگی‌های قابل مطالعه معاملات مسکن در تهران، توزیع جغرافیایی ناهمگن معاملات است، به طوری که بررسی معاملات مسکن در دی و بهمن سال جاری نشان می‌دهد در هر دو ماه، ۴۳ درصد از کل معاملات مسکن شهر تهران در پنج منطقه (۱، ۲، ۳، ۴، ۵) صورت گرفته است. بر همین اساس در دی‌ماه سال جاری از کل ۱۰ هزار و ۶۸۷ فقره معامله مسکن در شهر تهران، چهار هزار و ۵۷۴ فقره از آن معادل ۴۳ درصد از کل معاملات در پنج منطقه مذکور و ۶ هزار و ۱۱۳ فقره، معادل ۵۷ درصد معاملات نیز در ۱۷ منطقه دیگر شهر انجام شده است. همچنین سهم ۴۳ درصدی معاملات پنج منطقه مذکور در حالی است که تعداد معاملات پنج منطقه

جدیدی بر اجاره و قیمت مسکن ایجاد شود. در این زمینه بررسی‌های آماری دوره ۲۸ ساله ۱۳۷۰ تا دی‌ماه ۱۳۹۸ نشان می‌دهد نسبت P/R در سال ۱۳۷۰ حدود ۲۲ بوده که این میزان تا سال ۷۴ به ۲۰، تا سال ۱۳۷۸ به ۱۶، تا سال ۱۳۸۰ به ۱۷، تا سال ۱۳۸۴ به ۱۶، تا سال ۱۳۸۸ به ۱۵، تا سال ۱۳۹۲ به ۱۸، تا سال ۱۳۹۶ به ۱۴، در پایان پاییز سال جاری به ۲۶ و در دی‌ماه نیز به حدود ۲۹ رسیده است. شاخص ۲۹ بالاترین رقم نسبت «قیمت به اجاره» یا همان P/R طی ۲۸ سال اخیر است. بررسی هاتشان می‌دهد میانگین نسبت «قیمت به اجاره» به اجاره در بازه ۲۸ ساله، یعنی طی دوره ۱۳۷۰-۱۳۹۸ برابر ۱۷/۴ بوده که رقم سال جاری یعنی شاخص ۲۸/۹ حدود ۱۱/۵ واحد از آن بزرگ‌تر است. اگر این مقدار (۱۷/۴) را نقطه تعادلی برای نسبت قیمت به اجاره انتخاب کنیم، نقاط بالاتر و پایین‌تر از این مقدار را می‌توانیم معیار تحلیل خود قرار دهیم. بر این اساس، این اعداد نشان می‌دهد حباب مسکن در سال جاری بالاترین سطح ۲۸ سال اخیر را به خود اختصاص داده است. در این شرایط فرض محتمل این است که حرکت بازار مسکن هماهنگ با شرایط بازار در کشور باشد که با توجه به رشد بازارهای مالی از جمله ارز، طلا، بورس و... این انتظار وجود دارد بازار مسکن نیز رشد قیمتی داشته باشد. این موضوع با توجه به ادعای دولتی‌ها مبنی بر رونق مسکن، امر محتملی به نظر می‌رسد اما کارشناسان مسکن معتقدند با توجه به رکورد شکنی حباب مسکن در سال جاری که در ۲۸ سال اخیر بی‌سابقه بوده، در ادامه و طی سال آینده حباب بازار مسکن تخلیه خواهد شد و افزایش قیمت در بازار مسکن انتظار غیرمعمولی است.

مهدی سلطان محمدی، کارشناس بازار مسکن در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

رونق مسکن کذب است

مهدی سلطان محمدی، کارشناس بازار مسکن در پاسخ به این سوال که با توجه به آمار منتشرشده از سوی وزارت مسکن در مورد میزان معاملات و ارزش آن در بهمن ماه در مقایسه با دی‌ماه ۹۸، مسئولان دولتی در این بازار مدعی رونق بازار مسکن در این ماه‌ها شروع آن هستند، آیا رونق مسکن واقعیت دارد، می‌گوید: «ابتدا باید به نحوه تعریف رونق و رکود در بازار مسکن بپردازیم، در واقع باید مشخص باشد مقصود از رونق یا رکود در این بازار دقیقاً با تکیه بر کدام یک از مولفه‌های آن است. در این زمینه سه تعریف موردنظر است. اول از آن؛ حجم ساخت‌وساز و میزان سرمایه‌گذاری‌های جدیدی است که در راه بازار مسکن قرار می‌گیرد، این سرمایه‌گذاری ممکن است برای تکمیل یا شروع ساخت‌وسازها باشد. البته آمارهایی که در این زمینه وجود دارد منعکس‌کننده خدمات بخش مسکن و اجاره‌بها‌های این بخش نیز است و فقط نشان‌دهنده میزان ساخت‌وسازها نیست. بامدنظر قرار دادن این تعریف نمی‌توان نسبت به رونق این بازار نسبت به ماه‌های گذشته ابراز امیدواری یا رونق کرد، چرا که در نگاه واقع‌بینانه با توجه به افزایش دو تا سه برابری قیمت‌ها در سال‌های ۹۷ و ۹۸ انتظار می‌رود در سال‌های آتی ساخت‌وساز کمتری به دلیل بازدهی پایین‌تر در این بخش وجود داشته باشد و بررسی‌های آماری نیز تا همین لحظه تأیید می‌کنند میزان ساخت‌وسازها در مقیاس ملی پایین بوده و متوسط آن در چند سال اخیر با ثبت رقم ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار مورد شاهد اختلاف ۵۰۰ هزارتایی با سال‌های رونق در این بخش است و حتی با رشد پایین سال گذشته در حال حاضر همچنان هیچ نشانه‌ای از افزایش چشمگیر این مولفه در بازار مسکن وجود ندارد. همچنین افزایشی بودن میزان ساخت‌وسازها و سرمایه‌گذاری حقیقی در بخش مسکن در سال ۹۷ که در تولید ناخالص داخلی منعکس شده، نشانه‌ای از افزایش شدید قیمت‌ها بوده که تداومی هم نداشته است. به‌طور موردی در کلانشهر تهران در سال‌های رونق تا ۲۵ هزار واحد مسکونی ساخته شده است که در سال‌های اخیر به کمتر از ۱۰۰ هزار واحد رسیده‌ایم، البته ناگفته‌نماند که ثبت ۲۵۰ هزار ساخت در سال‌های رونق نیز عدد غیرمعمول و غیرقابل تداوم بوده است. در نتیجه با توجه به نکات مطرح‌شده، رونق در بازار مسکن از سمت این مولفه رخ نداده، در ضمن انتظار رشد در سال‌های بعدی نیز غیرواقع‌بینانه و غیرعملی است.

دومین مورد از نحوه مشخص کردن رونق و رکود در بازار مسکن، تکیه بر افزایش قیمت‌هاست که عمدتاً مدنظر سازنده‌ها است و در عین حال از نظر خریداران معیار خوبی برای تشخیص مفهوم رونق یا رکود نیست. سومین مورد آما میزان حجم معاملات صورت گرفته و ارزش آن در بازه زمانی خاص در مقایسه با ارقام ثبت‌شده در گذشته است. آخرین آمار منتشرشده از سوی سازمان ثبت‌املاک و معاملات مسکن دال بر افزایش سه‌هزارتایی معاملات مسکن در بهمن‌ماه در مقایسه با دی‌ماه ۹۸ است. اما با مقایسه همین آمار با داده‌های اطلاعاتی سال‌های گذشته، روند کاهش کاملاً مشهود است. البته در مورد افزایش نسبی معاملات این ماه می‌توان از دلایلی چون نزدیک شدن به آخر سال، پایداری قیمت‌ها و تیرماه و تعادل بازار از نظر فروشندگان و خریداران بعد از مدت‌ها و... صحبت کرد. پس با این اوصاف رونق خاصی را در بازار مسکن در بهمن‌ماه شاهد نبوده‌ایم.»

آیا می‌توان افزایش معاملات در بهمن‌ماه را از نوع افزایش تقاضای سرمایه‌ای و نه تقاضای مصرفی تلقی کرد؟

این نگاه وجود دارد که در بازار مسکن خریداران را برای نیاز خود خرید کرده یا با هدف اجاره دادن و حفظ ارزش سرمایه فعالیت می‌کنند، که این نوع تقاضا عمدتاً در شرایط تورمی و به دلیل هم‌پوشانی بازار مسکن در مقابل آن مورد توجه قرار می‌گیرد. اما معمولاً بین خریدهای سرمایه‌ای یا سوداگرانه با خریدهای مصرفی نمی‌توان تفکیکی قائل شد. حقیقت آن است که در عمل نمی‌توان چنین تفکیکی را مدنظر قرار داد، چرا که تشخیص آن کار سختی است. در واقع عمده کسانی که برای مصرف اقدام به خرید خانه می‌کنند تنها افزایش تورم و نوسانات اقتصادی را در نظر گرفته و با خرید مسکن، سعی بر در امان ماندن از آن دارند، در عین حال می‌توانند تقاضای سرمایه‌ای حتی برای نسل‌های آتی داشته باشند. از طرفی دیگر کسانی که با رویکرد تقاضای سرمایه‌ای وارد بازار شده، ناگزینند که یا آن را با مصرف‌کننده‌های معامله کرده یا به حالت اجاره‌ای در اختیار آنان قرار دهند. بنابراین بعدی از مصرف در تقاضای سرمایه‌ای نیز مستتر است که تفکیک عملی و واقع‌بینانه دو تقاضای موجود در بازار مسکن راست می‌کند. به‌طور کلی از منظر اقتصاد کلان تفاوت خاصی بین تقاضای سرمایه‌ای یا مصرفی در بازار مسکن وجود ندارد، اگر این تقاضاها منجر به افزایش سرمایه‌گذاری حقیقی بشود، می‌توان آن را مثبت تلقی کرد. به این صورت که حتی تقاضای سرمایه‌ای در یک بازار پویا می‌تواند پول را به سرمایه‌گذاران بازگرداند و آنها را ترغیب به فعالیت‌های ساختمانی جدید کند؛ اما اگر تقاضای سرمایه‌ای با اهداف سوداگری و کسب سودهای موموم باشد، خود می‌تواند با افزایش حباب مسکن منجر به ورود بازار مسکن به دوره رکود تورمی شود.

حباب مسکن تخلیه خواهد شد

معمولاً چرخه‌های رونق و رکود در بازار مسکن به این صورت است که دو یا سه سالی رونق و افزایش قیمت‌ها را شاهد هستیم و بعد از تشکیل حباب بازار تا اندازه‌ای به سمت رکود رفته تا اینکه این حباب جذب شود. از طرفی براساس شاخص‌های سنجش بازار مسکن مانند نسبت قیمت مسکن به درآمد خانوار، قیمت مسکن به اجاره واحد مسکونی و... در سال جاری و سال گذشته افزایش قابل توجهی در قیمت وجود داشته که با پذیرش این مساله می‌توان انتظار تخلیه حباب شکل گرفته را داشت. بنابراین انتظار می‌رود در سال‌های آینده میزان رشد قیمت مسکن از تورم کمتر بوده و به‌مرور شاهد از بین رفتن حباب آن باشیم.

تغییرات تعداد معاملات مسکن شهر تهران طی ۱۱ ماهه سال‌های ۹۷ و ۹۸ (فقره)	درصد تغییرات	سال ۹۸	سال ۹۷	ماه
۳۵-	۳،۴۹۳	۵،۳۳۵	فروردین	
۳۷-	۱۲،۳۱۷	۱۹،۴۴۲	اردیبهشت	
۶۰-	۶،۱۲۷	۱۵،۲۰۹	خرداد	
۶۴-	۴،۸۹۸	۱۳،۷۹۶	تیر	
۷۴-	۳،۳۶۸	۱۳،۱۲۰	مرداد	
۷۳-	۲،۸۵۵	۱۰،۵۳۷	شهریور	
۶۴-	۳،۴۵۷	۹،۵۶۱	مهر	
۴۲-	۴،۰۶۸	۷،۰۱۷	آبان	
۳۹	۹،۶۶۴	۶،۹۵۰	آذر	
۵۶	۱۰،۶۸۷	۶،۸۶۵	دی	
۴۱	۱۳،۴۸۲	۹،۵۳۱	بهمن	
۳۶-	۷۴،۴۱۶	۱۱۷،۳۶۳	مجموع ۱۱ ماهه	

وضعیت معاملات مسکن در شهر تهران به تفکیک مناطق ۲۲گانه طی دی و بهمن ۱۳۹۸ (فقره)	درصد تغییرات	معاملات بهمن	معاملات دی‌ماه	مناطق ۲۲گانه
۳۵	۵۴۶	۴۰۳	منطقه ۱	
۲۸	۱،۲۶۷	۱،۰۰۴	منطقه ۲	
۲۶	۴۷۵	۴۴۰	منطقه ۳	
۲۲	۱،۲۰۴	۹۸۸	منطقه ۴	
۳۴	۲،۳۳۷	۱،۷۳۹	منطقه ۵	
۴۵	۵۰۲	۳۴۶	منطقه ۶	
۴۴	۸۲۹	۵۷۶	منطقه ۷	
۲۸	۸۲۹	۶۵۰	منطقه ۸	
۳۴	۳۳۶	۲۵۰	منطقه ۹	
۲۱	۱،۰۱۸	۸۴۳	منطقه ۱۰	
۱۵	۱۰۱	۴۳۲	منطقه ۱۱	
۳۲	۳۲۷	۲۴۷	منطقه ۱۲	
۲۷	۴۹۵	۳۹۱	منطقه ۱۳	
۱۴	۷۹۱	۶۹۴	منطقه ۱۴	
۱۴	۵۹۳	۵۱۸	منطقه ۱۵	
۴-	۱۸۴	۱۹۲	منطقه ۱۶	
۷	۲۲۸	۲۱۳	منطقه ۱۷	
۹	۲۲۶	۲۰۷	منطقه ۱۸	
۱۹	۹۶	۸۱	منطقه ۱۹	
۸۶	۳۳۸	۱۸۷	منطقه ۲۰	
۲۲	۲۱۰	۱۷۲	منطقه ۲۱	
۲۸	۱۴۶	۱۱۴	منطقه ۲۲	
۲۶	۱۳،۴۸۲	۱۰،۶۸۷	متوسط شهر	

منبع: داده‌های خام سامانه ثبت معاملات املاک و مستغلات کشور